

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Hegedűs D. Andrea ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Garai Péter ügyvéd által képviselt I.r., II.r., III.r. és IV.r. alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt a Fővárosi Bíróság előtt 27.P.21.754/2007. számon megindult és a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.590/2008/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 22. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek egyetemlegesen 12.000 (Tizenkettőezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - külön felhívásra - 36.000 (Harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A jogerős ítélet elutasította a felperes - jóhírneve megsértésének megállapítása és 400.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetése iránt előterjesztett - keresetét. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 80.000 forint elsőfokú és 12.000 forint másodfokú perköltséget.

A jogerős ítélet alapjául szolgáló tényállás szerint a peres felek a .. szám alatti társasház lakásainak tulajdonosai, a felperes egyben a társasháznak közös képviselője is. Az alperesek a 2006. április 3-án kelt beadványukkal a .. előtt birtokvédelmi eljárást

indítottak, melyben állították, hogy a társasház vízellátására szolgáló elzáró csapot a felperes a kizárólagos használatában lévő pincehelyiségébe helyezte át, amelyhez nem biztosított számukra kulcsot. Sérelmezték, hogy a vízelzáró csap áthelyezése óta a vízellátás akadozik. Rendszerint a reggeli és az esti órákban, illetve hétvégén nincs víz, amikor az egyik „dolgozó” tulajdonostárs otthon tartózkodik. Ehhez hozzáfűzték, hogy a felperes nyugdíjas. Állították, hogy a felperes használatában álló pincerészben talált csapok megnyitását követően a vízszolgáltatás helyreállt. Előadták, hogy az elektromos áram szolgáltatása is rendszeresen szünetel. Vélelmezték, hogy a közműszolgáltatások szünetelésének oka a felperes önkényes magatartására vezethető vissza. A birtokháborítási ügyben hozott jogerős ítélet, megváltoztatva a jegyző határozatát, az alperesek kérelmét elutasította, megállapítva, hogy a felperes birtokháborítást nem követett el.

A jogerős ítélet indokolása szerint valamely hatóság előtti eljárás kezdeményezése, így a birtokvédelmi eljárás megindítása önmagában a személyiségvédelmi per megindítására nem ad alapot. A hatósági eljárásban tett nyilatkozat pedig akkor sérthet személyiségi jogot, ha az bántó, megalázó, vagy nem kapcsolódik az adott eljárás tárgyához. Az adott esetben az alperesek beadványában szereplő tényállítások és a felperes nyugdíjas voltának megjelölése erre nem alkalmas. Az alperesek a bejelentés alapjául szolgáló, általuk tapasztalt tényeket ismertették, a felperes személyét érintő, indokolatlanul sértő kijelentést nem tettek. A tulajdonostárs magatartásával, a felperes által elhelyezett vízügyi berendezés működésével, a közműszolgáltatás szünetelésével, a vízóra elzáró csapjának elérhetetlenségével összefüggő közlések tárgyában a hatóság a megindult birtokvédelmi eljárás keretében dönt. A felperes nyugdíjas státuszának megjelölése ugyanakkor nem valóttan, és sértő, megalázó tartalmat sem hordoz. Annak pedig a személyiségi jogsértés megítélése szempontjából nincs jelentősége, hogy utóbb az alperesek által bejelentett tények valósága nem nyert bizonyítást. A felperes személyhez fűződő joga megsértésének megállapítását az sem indokolhatja, hogy az alperesek értékkitéletével, következtetéseivel nem ért egyet. Ezért a felperes a Ptk. 76. §-ban védett becsületének, illetve 78. §-ban foglalt jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogának megsértése nem volt megállapítható. Jogsértés hiányában a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pont szerint alkalmazandó Ptk. 339. § (1) bekezdés alapján előterjesztett kárigény is alaptalan.

A jogerős ítélet ellen, jogszabálysértésre hivatkozással, a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, tartalmilag annak hatályon kívül helyezése és a keresetének megfelelő ítélet meghozatala érdekében. Felülvizsgálati álláspontja szerint az eljárt bíróságok a PK. 14. számú állásfoglalásban foglaltakat

tévesen értelmezték, mert az alpereseknek a kifogásolt tényállítások valóságtartalmát igazolniuk kellett volna. Azt sem vizsgálták, hogy a kívülálló harmadik személyben milyen gondolatokat ébreszthettek a kifogásolt beadványban szereplő közlések. Nem értékelték továbbá, hogy a birtokvédelmi eljárás során megállapítást nyert: szabálysértést nem követett el. Ezáltal a valótlan tényállításokkal jóhírnevét megsértették. Tévesen állapította meg a jogerős ítélet azt is, hogy az alperesek véleménynek minősített kijelentései nem voltak indokolatlanul bántóak, sértőek. A nyugdíjasként való minősítése is pejoratív társadalmi előítéletre utal.

Az alperesek a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték, annak helyes indokai alapján.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Ptk. 76. § szerint a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen - egyebek mellett - a becsület megsértése. A Ptk. 78. § (1) bekezdés értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés alapján a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényről állít, híresztel, vagy való tényről hamis színben tüntet fel.

E rendelkezések alapján a jóhírnév sérelmét általában a valótlan és a közfelfogás szerint sértő tény állítása, híresztelése, hamis színben való feltüntetése, a becsület sérelmét pedig a tényektől függetlenül, önkényesen alkotott, a más személyét kifejezőmódjában is indokolatlanul bántó (becsmérlő, megalázó) vélemény okozza.

Helyesen állapította meg a jogerős ítélet, hogy az alperesek birtokvédelmi eljárást kezdeményező beadványukban a felperes személyére vonatkozó, azt sértő, valótlan tényről nem állítottak. Az alperesek a tényeknek megfelelően adták elő, hogy a társasházban a vízellátás rendszeresen szünetel. Ehhez képest a való tényekből levont és az alperesek véleményének minősülő következtetés volt az általuk megfogalmazott és a bejelentés tárgyát képező feltételezés, mely szerint a közműszolgáltatások szünetelésének oka a felperes önkényes magatartására vezethető vissza. Ezt a következtetést abból a tényből vonták le, hogy a felperes az általa lezárt helyiségben a vízellátással kapcsolatos berendezést szereltetett fel. Az pedig, hogy a feltételezésük téves volt, mert a felperes nem közös vízellátó csapot, hanem a saját vízellátását biztosító víznyomásfokozót szereltetett fel, személyiségvédelmi igényt nem alapoz meg. Amint azt a jogerős ítélet is helytállóan megállapította, a megindult eljárás keretében dönthető csak el az érvényesített jog, alapossága vagy alaptalansága, az adott esetben az, hogy a felperes birtokháborítást követte-e el. Ezért a téves

felülvizsgálati állásponttal szemben nem sértett jogszabályt a jogerős ítélet azzal, hogy a sajtószervnek a sajtóközleményben kifogásolt tényállítások valóságának bizonyítási kötelezettségére vonatkozó PK. 14. sz. állásfoglalásban foglaltak megfelelő alkalmazásával, nem tette a vizsgálat tárgyává azt, hogy az alperesek hatósági eljárásban tett állításai a valóságának megfeleltek-e. A személyiségi jog megsértése iránt indult perben ugyanis más jogterületre tartozó jogvita nem bírálható el. A hatósági eljárás keretében tett nyilatkozat pedig kívülálló harmadik személy részéről a felperes személyének semmilyen megítélését nem eredményezhette. Ezért valótlan, sértő tény állításának, híresztelésének, vagy a való tény hamis színben való feltüntetésének hiányában a Ptk. 78. § (2) bekezdés alapján a jóhírnév megsértését megállapítani nem lehet. Helyesen állapította meg azt is a jogerős ítélet, hogy az alperesek a felperesre vonatkozó közléseik megfogalmazásakor a felperes személyét indokolatlanul bántó, sértő, lealacsonyító módon nem állították be, erre a nyugdíjas státuszának megjelölése sem alkalmas. Így a Ptk. 76. §-ában védett becsület vagy emberi méltóság megsértésének megállapítására sem volt lehetőség.

Jogszabálysértés nélkül állapította meg tehát a jogerős ítélet, hogy az alperesek a birtokvédelmi eljárást kezdeményező beadvány tartalmával a felperes személyhez fűződő jogát nem sértették meg, így erre hivatkozással nem volt lehetőség a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pont alapján a jogsértés megállapítására és ez az e) ponton keresztül alkalmazandó Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint a kártérítő felelősség megállapíthatóságát is kizárta.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta és a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte az alperesek ügyvédi képviselőjével felmerült és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdés alapján megállapított felülvizsgálati eljárási költségének egyetemleges megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdés alapján a pervesztes felperes köteles az államnak megtéríteni.

Budapest, 2010. február 24.

Dr. Mészáros Mátyás sk. a tanács elnöke, Dr. Kovács Zsuzsanna sk. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea sk. bíró

Vné

A kiadmány hitelél:

tisztviselő